

Publicerad 2011-04-15 14:24 av Tobias Nilzon

Orddjungel, det räcker så.

I brist på absolut allting och allt det som håller det samman

Som hud; din kravlande vitmask. smek så min kind min östra horisont, liksom ballongerna om våren slet sig där köttlyktans värmda kloverk loss från tandens rustning, vildrusets breda salong där röstklockans hesa klang hängt upp sig och fallit rätt in i likkistans väntande linor; de övrigas bokval vars ljusa stämma skurit sönder både fotled och väntande fiskeredskap drogs nu genast åt och täckte plötsligt hela ytan som en hörntand genom ögat. vitmaskens tunga gled fortsatt framåt som en osedd kalv och bet sig fast vid ett blödande halshål; något törstig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tobias Nilzon med Poeter.se id #26965 innehar upphovsrätten